

врѣмѣто на шведската война единъ старъ Тирмадовъ другъ видѣлъ съпругата на покойния си прителъ въ окаянно положение; тя била принудена пере чужди дрехи за да са поминува.

14.

Грубостта на Воронежскитѣ граждани.

Петъръ Велики устроилъ въ града Воронежъ крѣпостно строение дѣто много често и самъ ходилъ. Презъ великитѣ пости на негово величество са давали кисело зеле, за което и извѣстили на първенцитѣ на горѣказания градъ. Първенцитѣ са събрали, съвѣждали са и дошли до слѣдхющото заключение.: „Ако единъ пътъ, казали тѣ, дадемъ кисело зеле, то нѣма да бъдемъ принудени постоянно да даваме не само на господаря, но и на множеството негови хора и работници; тѣ ще са научатъ да искатъ. Така щото мога да кажемъ: же би и у насъ да не остане.“ Туй разсѣдили и рѣшили да кажатъ че кисело зеле са ненамѣрва въ цѣлия градъ. Петъръ като знаелъ че туй не произведе никакъ освѣнъ отъ грубото тѣхно възпитание, никакъ не са огорчилъ, но почувствувалъ крайно съжаление за подобна една грубостъ. Той пратилъ единъ войникъ да разгледа въ нѣкой отъ по-първитѣ къщи, войника нашълъ цѣли каци съ зеле. Петъръ тогава, като призовалъ първѣнцитѣ при себе си, имъ показалъ имъ, съ отеческа милостъ, глупостта и грубостта, които тѣ показали къмъ господаря си, който освѣнъ за тѣхното благосъстояние. Тѣ почувствували, които не са труди освенъ за тѣхното благо състояние. Тѣ почувствували както неговата милостъ, тѣ и собствената си непростителна постѣпка; паднали